

Conferència nacional d'ERC

Esquerra Republicana celebrarà dissabte i diumenge, al l'Hospitalet de Llobregat, la seva conferència nacional per la república catalana. Completada la renovació interna amb l'elecció d'Oriol Junqueras com a president del partit el setembre del 2011, ERC s'havia de plantejar l'actualització de la seva proposta política. Durant el cicle anterior, malgrat les tensions internes i el desgast ocasionat per la participació en els governs d'esquerres, els eixos programàtics fonamentals s'havien mantingut. Esquerranisme social i compromís nacional; polítiques de benestar i voluntat de construcció nacional i de l'estat. L'ideari i el programari de Carod, Puigcercós i Junqueras eren substancialment coincidents i compartits a l'interior del partit. No calia, doncs, cap gir estratègic. Però la situació del país havia canviat: la crisi era profunda i l'espoli fiscal insostenible; el descrèdit de la política obligava a canviar les actituds; i els desencontres amb l'Estat, especialment després de la sentència sobre l'Estatut, havien arribat al límit. Calia segellar bé la unitat de l'organització, aprofitar l'experiència obtinguda en l'acció de govern, refer alguns vincles socials desatesos durant uns anys d'excessiva institucionalització i atenció als afers interns, i dotar l'aposta social i nacional de més concreció. Des de la convicció en la solidesa de les pròpies posicions, i a l'empara de la centralitat creixent del sobiranisme dins del camp catalanista, calia fer un esforç per acabar de transitar de la consigna i la profecia al projecte. Calia fer un pas més de la

ideologia i la generalització benintencionada a la proposta política.

El debat per precisar quina mena d'estat i quina mena de societat es volia construir es plantejava cap a finals del 2012. Per això es va començar a treballar internament des de la primavera anterior, i es van encarregar alguns informes i dictàmens a professionals, investigadors o grups experts en àmbits que es consideraven fonamentals. L'Onze de Setembre va canviar l'escenari i va precipitar les eleccions, cosa que va alterar el calendari polític previst. La preparació del nou programa electoral va concentrar llavors tota l'energia d'ERC, animada per l'objectiu proposat per Junqueras d'esdevenir la segona força al Parlament de Cata-

JOAN M. TRESSERRAS

COMUNICÒLEG, UAB

El 6 i el 7 de juliol ERC debatirà com es concreta el futur del projecte sobiranista

lunya. I va relegar mig any un debat que s'havia de situar al marge d'urgències tàctiques i distorsions de conjuntura.

La conferència d'aquest cap de setmana, i la ponència política que s'hi presentarà, constitueixen la culminació d'aquest procés de reflexió i de concreció. La ponència política de la

conferència no conté una proposta detallada de tots els temes importants, ni tan sols n'estableix un catàleg complet. Però vincula estretament l'exigència democràtica de la consulta amb les demandes socials, apostant per un ampli pacte social per fer front a la crisi. Consigna els procediments que cal seguir per proclamar la independència, en els diferents escenaris que es poden preveure –de con-

frontació o de negociació– i perfila les bases per a un procés constituent. Indica les principals estructures d'estat que cal desplegar –des de la hisenda pròpia fins al sistema de pensions– i apunta una primera avaluació de les mesures que cal adoptar en matèria d'infraestructures, subministrament d'aigua i d'energia, o comunicacions electròniques. Aborda i assenyalava orientacions en qüestions com ara la seguretat i la defensa, l'arquitectura institucional del nou estat, l'organització territorial, el model econòmic i de benestar, o el model de ciutadania compartida i identitat electiva.

Els que no volen o no gosen canviar el present solen exigir al sobiranisme precisions i garanties sobre el futur que proposa. El 6 i el 7 de juliol ERC debatirà algunes respostes. Procurarà presentar-se com la referència de les esquerres catalanes en l'hora de l'emancipació. Com una esquerra oberta i modesta, però cohesionada i operativa; prudent i realista, però agosarada i ambiciosa; humil i austera, però dinàmica i imaginativa. Capaç de canalitzar les aportacions sorgides de les experiències més avançades en la lluita contra les desigualtats socials; contra la injustícia, l'explotació i la dominació; a favor de l'eixamplament de les llibertats i el respecte a la diferència; a favor del pluralisme i l'aprofundiment democràtic.

El repte és enorme: ser una esquerra independentista, transformadora i responsable, que ja no tingui por de guanyar i d'assumir el lideratge polític del país. Per construir un estat nou i una societat nova. Veurem.

PERE VIRGLI